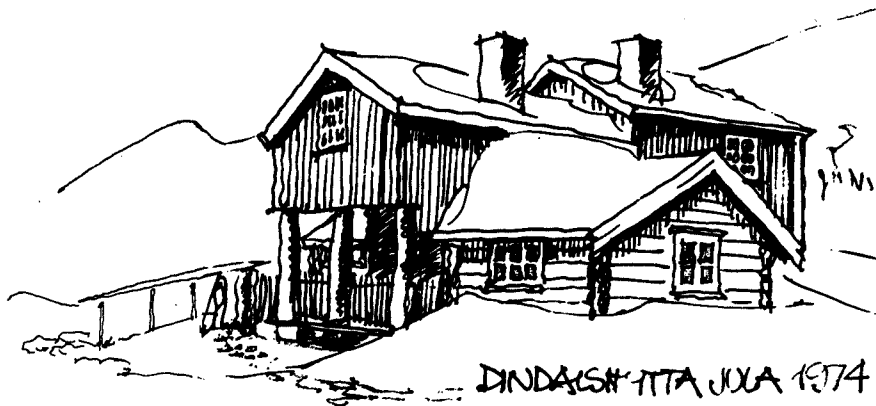

Dindalshytta

ERIK STABELL

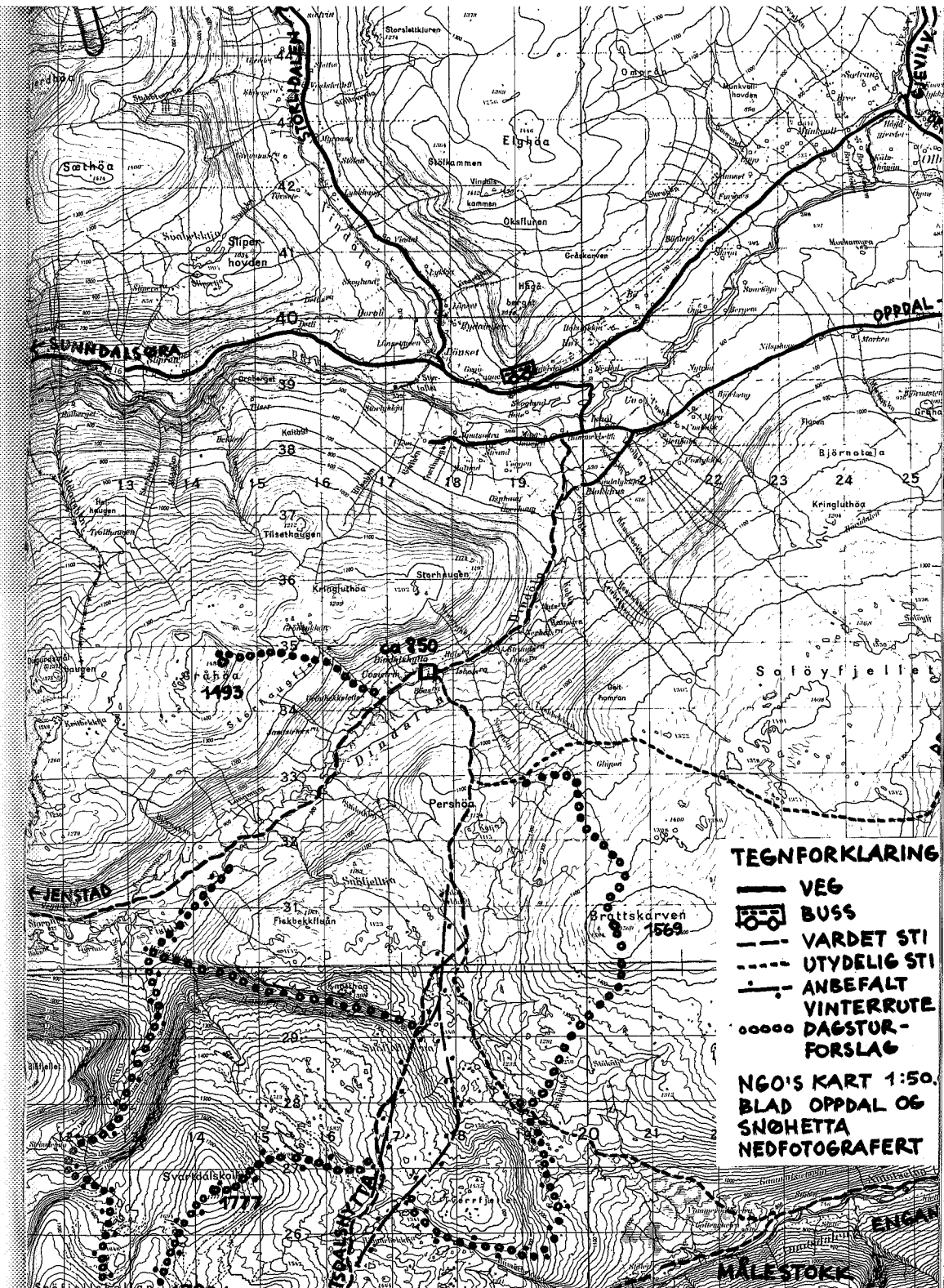

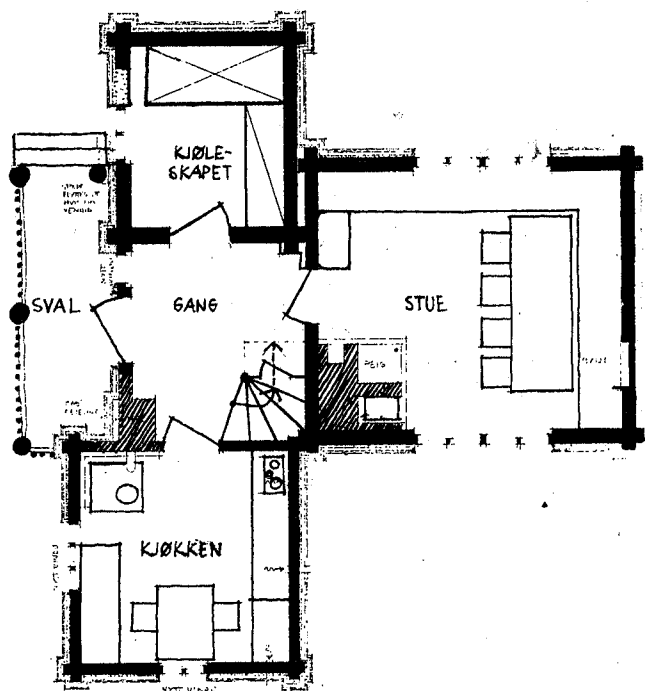
Dindalshytta, jula 1974.

Dindalshytta er en av Trondhjems Turistforenings selvbetjeningshytter og den ligger i Oppdal, nærmere bestemt ca. 8 km sør for Lønset. Hytta er et populært sted for helgaturer og ligger som en av hyttene i hyttesystemet i Dovreområdet.

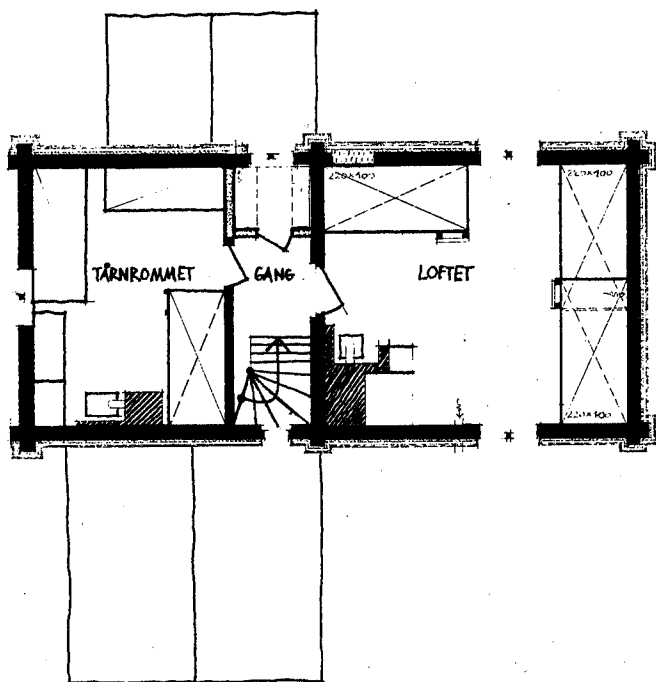
Hytta ble satt opp i flere etapper i 30-åra. Den er bygd opp av materialer fra flere bygninger som tidligere har stått andre steder. Hytta ble testamentert til TT fra den tidligere eier Hjalmar Olsen, som drev den som overnattingssted, Hjalmar døde i 1961. TT åpnet hytta i 1965 etter å ha restaurert den. Fram til 1970 ble hytta drevet

Turmuligheter rundt Dindalshytta. Kartet er gjengitt med NGO's samtykke. ➔

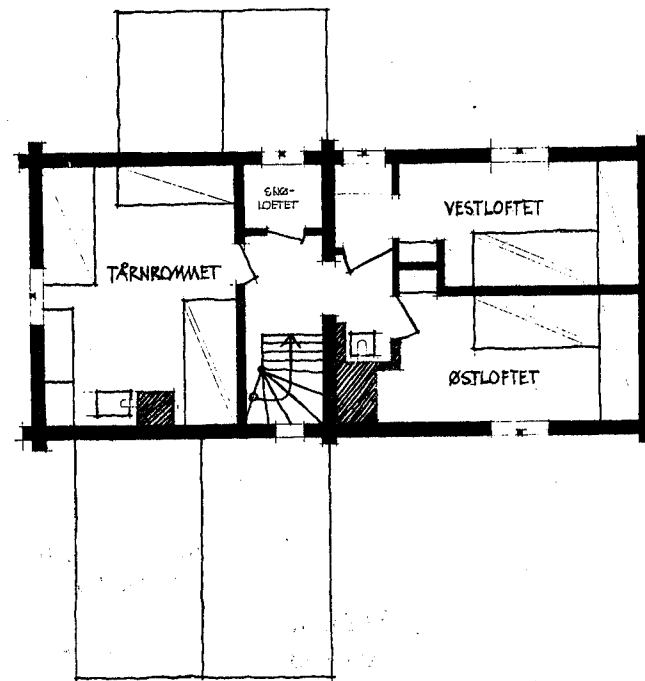

Dindalshytta,
plan av 1. etasje.

Dindalshytta,
plan av 2. etasje.

Dindalshytta,
plan av 2. etasje
før ombygging.

som betjent hytte og den var åpen bare i sommerhalvåret. Det var Oline og Sivert Uv som stod for stedet. Fra 1970 ble hytta selvbetjent hytte, fra høsten 1974 også åpen utenom sommersesongen. Fra høsten 1975 har hytta vært åpen hele året.

Belegget på hytta har vært jevnt økende de siste årene og har nå stabilisert seg på ca. 500 overnattinger pr. år. For ca. 5 år siden lå belegget på mellom 100 og 150 pr. år.

Det har vært behov for å isolere hytta til fullgod vinterhytte. Det økende belegget har nå berettiget en slik opprustning. Styret i turistforeninga har gått inn for en utbedring av hytta som skal gjennomføres i løpet av treårsperioden 1977 til 1979. Nåværende taktekkning skal tas av, takene skal isoleres utvendig og ny tekkning legges på. Nåværende ytterveggkledning skal tas av, veggene skal papptekkes (vindtetting), isoleres og kledningen skal settes på igjen. Endel vinduer skal skiftes. Noen av golvene i 1. etasje skal isoleres.

Innvendig blir det få forandringer. De viktigste er allerede gjennomført på dugnad. Veggen mellom de to rommene over stua er revet, ett vindu er kledd igjen og det er satt opp 6 store køyer i rommet. Arbeidet ble gjennomført i løpet av to dugndadshelger (17. og 18.9

og 26. og 27.11 1977). Omgjøringa av loftet har vist seg å fungere godt. Overnattingskapasiteten har økt ved at to korte og smale benker er erstattet med to romslige køyer. Dessuten er det god plass til tre madrasser på golvet. Loftet er blitt et trivelig rom.

Av de utvendige arbeider er det bare taket over loftet som er skiftet. Arbeidene vil for alvor bli satt i gang i 1978, og blir utført av snekkere fra Grindal i Orkdalen.

Opprustingsarbeidene på hytta vil ikke innvirke på drifta, den vil være åpen hele tida. I tidsrommet 15. februar — 15. oktober er hytta åpen på vanlig måte. Mellom 15. oktober og 15. februar må en betale for minimum 5 personer (pga. vedforbruket). Nøkkel kan lånes på Trondhjems Turistforenings kontor på Leutenhaven.

Hytta har nå 11 sengeplasser + 2 benker + plass på golv til ekstra madrasser på soverom og på stua.

Du kommer lettest til hytta med bil fram til Blokkhus gård (ta av Vikasetervegen fra riksvegen Oppdal - Sunndalsøra 1 km før Lønset sentrum). Fra Blokkhus er det 5 km å gå til hytta. Hvis du bruker tog og buss er det 8 km å gå fra bussholdeplass ved Vikasetervegenkrysset 1 km før Lønset.

Turmulighetene fra Dindalshytta er mange. Dagsturer fra hytta kan legges mot Snøfjellkollan (ca. 1800 m.o.h.) og kortere turer til Snøfjelltjønnin, Brattskarven, Gråhø eller innover Dindalen, Håmårdalen (gammelt elveleie, storsteinet ur, gåes lettest i ikke rasfarlige perioder om vinteren) og Svartdalen.

På vinters tid i bra vær er det en lett tur over til Reinheim eller Åmotsdalshytta (åpen 15.2—15.10). Derfra kan en fortsette mot Lesja, Dombås, Fokstua, Hjerkin eller Kongsvoll.

Dindalshytta ligger som ledd i det ordinære hyttenett i området. De nærmeste overnattingssteder er: Åmotsdalshytta (8—9 timer), Jenstad (4—5 timer), Vangshaugen (8 timer), Gjevilvasshytta (7 timer, mye veg) og Bårdsgården (6 timer, mye veg). Hytta ligger fint til dersom en f.eks. skal fortsette turen i Trollheimen etter tur i Rondane-/Dovretraktene eller omvendt.

GOD TUR OG VELKOMMEN!

— Det er en samfunnsoppgave å hjelpe folk til å drive friluftsliv, og å prioritere slike former for friluftsliv som folk er tjent med.

Ekspedisjonssjef Gunnar Germeten i Forbrukerrapporten, 1974.

Bær godt og riktig!

GUTTORM LARSEN

Bæringen er en vesentlig del av fotturen. For tung bør eller uegnet sekk kan avgjøre om turen blir vellykket eller ikke. Moderne sekker kan minske slitet ved bæring av tungt utstyr vesentlig, men det gjelder å vite litt om sekkens funksjoner og kravene man bør stille på forhånd.

Når man står foran en fottur der man selv skal føre med seg mat, hus, sengetøy og kokeutstyr, blir det å bære en meget vesentlig del av turen. Den forholdsvis lette pakningen som skal til på en fra hytte til hyttetur, kan man få med seg på en nær sagt hvilken som helst måte. Når vekta øker fra ca. 8 kg til 15, kanskje 20 kg, blir problemet av et helt annet omfang.

Rent bortsett fra de fysiske plagene det fører med seg å bære tungt, vil en gal bør virke avsporende på det man egentlig er ute for å oppleve, nemlig naturen, seg selv og miljøet man ferdes i. Dessuten vil man, ved å kaste bort unødvendige krefter på en uhensiktsmessig bør, ha mindre å rutte med i en kritisk situasjon. Derfor dette rådet: Bær godt og bær riktig!

SEKKEN

Det er etter hvert kommet mange typer sekker på markedet i forskjellige kvaliteter, konstruksjoner, størrelser og prisklasser. Dersom man ikke har helt klare forestillinger om sitt behov før man går ut og kjøper, kan denne forvirringen av egenskaper og priser lett føre en på villspor, slik at man rett og slett kjøper feil, og vender hjem med et produkt som kanskje ikke passer.

De sekkene som er aktuelle til bruk på teltturer i fjellet, er først og fremst *pakkrammesekkene*. For folk med kort rygg kan det også bli aktuelt med sekker av mer normal størrelse på meis eller liten